Λέω αυτά που δεν θα πουν.

Το κείμενο που ακολουθεί προέρχεται από το αντιναταλιστικό blog « Don't Have Kids! » στη διεύθυνση http://isaywhattheywont.wordpress.com/ όπου έχει δημοσιευθεί με τον τίτλο « I say what they won't ». Το περιεχόμενο του σίγουρα θα ξενίσει τους περισσότερους καθώς πάει κόντρα στη διαδεδομένη πεποίθηση ότι η τεκνοποίηση είναι ευλογία και ο αληθινός προορισμός του ανθρώπου. Πολλοί βέβαια μπορεί να ενοχληθούν επειδή κατά βάθος συμφωνούν απόλυτα με τις απόψεις του συγγραφέα του αλλά ντρέπονται ή φοβούνται να το παραδεχτούν. Κανένας δε θέλει να του κολλήσουν την ταμπέλα του απαισιόδοξου ή του καταθλιπτικού έτσι όλοι λένε αυτά που οι κοινωνικές επιταγές προστάζουν χωρίς να τα πιστεύουν στην πραγματικότητα. Κάποια στιγμή όμως πρέπει να πάψουμε να κρυβόμαστε πίσω απ' το δάχτυλο μας και να κοροϊδεύουμε τον εαυτό μας.

Πρόκειται να πεθάνεις. Δεν το λέω αυτό για να σε στεναχωρήσω. Είναι απλώς ένα γεγονός ... όλοι πεθαίνουν. Οτιδήποτε ζει πεθαίνει, τελεία. Πάντα. Και μέχρι τότε υποφέρουμε. Όχι βέβαια όλη την ώρα ή το ίδιο. Αλλά ο πόνος είναι μέρος της ζωής και μερικοί άνθρωποι υποφέρουν τρομερά. Αρρώστιες, ατυχήματα, πείνα, κακοποίηση και μετά, αργά ή γρήγορα, έρχεται ο θάνατος. Σε όλους μας. Πάντα.
Φυσικά όλοι το γνωρίζουμε αυτό, έτσι δεν είναι;
Παρόλα αυτά, προσπαθούμε να αγνοήσουμε τα γεγονότα και υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους το κάνουμε. Παίζουμε παιχνιδάκια με τον εαυτό μας και τους άλλους. Επινοούμε όντα με μαγικές δυνάμεις που μας λένε τι να κάνουμε και που υπόσχονται να μας προστατεύουν. Φανταζόμαστε ότι μετά το θάνατο μας θα πάμε σε παραμυθένια μέρη έτσι ώστε να μη φαντάζει όλο αυτό τόσο άσχημο. Φυσικά όλα αυτά είναι ψέματα, ψέματα όμως που έχουν κατασκευαστεί με τις καλύτερες προθέσεις. Να μας κάνουν να φοβόμαστε λιγότερο. Και έπειτα έρχεται το μεγαλύτερο ψέμα απ' όλα και το πιο βλαβερό. Αποκτούμε παιδιά γιατί φανταζόμαστε ότι θα συνεχίσουμε να ζούμε μέσω αυτών ... ένα είδος ψευδούς αθανασίας. Αλλά ας μην κοροϊδευόμαστε. Τα παιδιά μας, το καθένα απ' αυτά, θα υποφέρουν και θα πεθάνουν και στην πραγματικότητα κανένα δε θα επιζήσει. Το μόνο πράγμα που επιζεί είναι ο φόβος και τα παραμύθια ... τα ψέματα.
Με τις σύγχρονες μεθόδους αντισύλληψης, κανένας δεν είναι υποχρεωμένος πλέον να αποκτήσει παιδιά. Ο κόσμος είναι υπερκατοικημένος αλλά δεν πρόκειται να σας ζητήσω να σώσετε τον κόσμο. Σας ζητώ απλώς να σώσετε ένα παιδί. Το παιδί σας. Ένα παιδί που ποτέ δε θα έρθει σε αυτό τον κόσμο δεν θα υποφέρει ούτε θα προξενήσει κακό ούτε θα πεθάνει. Ένα αγέννητο παιδί ποτέ δε θα νιώσει φόβο ούτε θα χάσει κάποιο κοντινό του πρόσωπο.
Αλλά μπορεί να ρωτήσετε : « Δε χάνει όμως το αγέννητο παιδί και όλα τα ωραία που έχει να προσφέρει η ζωή; » Κλείστε τώρα τα μάτια σας και φανταστείτε ένα αγοράκι ή ένα κοριτσάκι με το χρώμα ή το σώμα της επιλογής σας. Τώρα ανοίξτε τα μάτια σας και αφήστε την εικόνα να σβήσει. Έχασε τίποτα το φανταστικό παιδί σας; Μα φυσικά όχι ... στο κάτω κάτω ήταν ένα κατασκεύασμα της φαντασίας και ουδέποτε υπήρξε. Το ίδιο ισχύει και για ένα αγέννητο παιδί. Ποτέ δε χάνει τίποτα. Όμως ένα πραγματικό παιδί που το φέρνουν στον κόσμο μπορεί να υποφέρει με κάθε τρόπο που μπορείτε να φανταστείτε και πιθανόν με πολλούς τρόπους που θα προτιμούσατε να μην σκέφτεστε καν. Βέβαια η ζωή κάθε παιδιού μπορεί να εξελιχθεί σχετικά καλά αν και όλοι οι άνθρωποι υποφέρουν κατά κάποιον τρόπο.

Είστε όμως στ' αλήθεια πρόθυμοι να διακινδυνεύσετε ότι το παιδί σας ΜΠΟΡΕΙ να υποφέρει τρομερά στη ζωή του; Ακόμα κι αν νομίζετε ότι οι πιθανότητες να συμβεί κάτι τέτοιο είναι ελάχιστες; Είναι σα να ρίχνετε τα ζάρια στην τελική. Γιατί να το ρισκάρετε;

Φυσικά πολλοί άνθρωποι θα σας πιέσουν κατά την περίοδο των γόνιμων χρόνων σας να αποκτήσετε παιδιά. Αυτό συμβαίνει λόγω του παιχνιδιού της προσποίησης που ανέφερα παραπάνω και επίσης επειδή θέλουν τα παιδιά σας να εργάζονται, να πληρώνουν φόρους και να τους φροντίζουν όταν γεράσουν. Στην πραγματικότητα, μέχρι πολύ πρόσφατα, οι περισσότεροι άνθρωποι έκαναν παιδιά αποκλειστικά γι' αυτό το λόγο και πολλοί κάνουν το ίδιο μέχρι και σήμερα. Επίσης παλιά ένα σωρό άνθρωποι κατείχαν αγροκτήματα ή δούλευαν σ' αυτά και κάθε παιδί ήταν ένα παραπάνω χέρι που θα βοηθούσε στις αγγαρείες. Τα παιδιά ως γεωργικά εργαλεία ... σας φαίνεται σωστό αυτό;

Όποιοι λοιπόν σας λένε να κάνετε παιδιά έτσι ώστε αυτά να συνεισφέρουν στο « μέλλον » στην ουσία λένε το ίδιο πράγμα. « Κάντε παιδιά! Μας το χρωστάτε! » Δε σας φαίνεται η όλη ιδέα αηδιαστική; Αν πραγματικά αισθάνεστε ότι έχετε ανάγκη ένα παιδί, τότε υιοθετήστε. Ένα σωρό παιδιά που ήδη υπάρχουν, χρειάζονται ένα καλό σπιτικό. Ο κόσμος δε χρειάζεται άλλα παρατημένα παιδιά. Ή μπορείτε να δραστηριοποιηθείτε κάπου εθελοντικά. Υπάρχουν πολλές οργανώσεις όπου μπορείτε να βοηθάτε παιδιά και ενήλικες να τα βγάζουν πέρα στη ζωή τους πιο εύκολα. Προσπαθώ απλά να κάνω κατανοητό ότι δεν υπάρχει ΚΑΝΕΝΑΣ απολύτως λόγος, εκτός από αυτούς που είναι ξεκάθαρα εγωιστικοί, για να κάνετε παιδιά. Και κάτι άλλο – μην επιτρέπετε να κατηγορούν ΕΣΑΣ για εγωιστές επειδή αρνείστε να τεκνοποιήσετε. Δεν υπάρχει τίποτα πιο εγωιστικό από την τεκνοποίηση, ειδικά άμα σκεφτεί κανείς τι μπορεί να υποστεί ένα παιδί. Και φυσικά, άσχετα από το πόσο καλή μπορεί να είναι η ζωή ενός συγκεκριμένου παιδιού, στο τέλος θα πρέπει να πεθάνει. Στην πραγματικότητα, το να αποκτήσετε παιδί ισοδυναμεί επίσης με το να το καταδικάσετε σε θάνατο. Θέλετε στ' αλήθεια να το κάνετε αυτό; Σκεφτείτε το.